

کرد

بلدند، بازی کنم. البته گاهی اوقات بخاطر مشکلات مالی کار کرده‌ام. می‌گویم می‌روم بازی می‌کنم و می‌دانم کارش پخش نمی‌شود و فقط پولش را می‌گیرم. وقتی پیشنهاد کار می‌شود ابتدا می‌پرسم کارگردان اثر کیست؟ و بعد از اینکه متوجه شدم با چه کسی کار می‌کنم، در وهله بعد کیفیت نقش برایم اهمیت دارد.

اشاره به شرایط اقتصادی کردید با توضیحات تان آیا تاکنون اتفاق افتاده که نقشی را بازی کنید که دوستش نداشتید و به دلیل شرایط مالی مطلوب آن را پذیرفته باشید؟

بله چنین نقش‌هایی را هم بازی کرده‌ام. همین الان حدود ۵۰ تله فیلم بازی کرده‌ام که پخش نشده و در اصل پولش را گرفتم. چون می‌دانستم فیلم بی‌کیفیتی ساخته و به او مجوز پخش نمی‌دهند. البته من کوشیده‌ام کارم را همواره به نحو احسن انجام دهم و نقشی بازی نکرده‌ام که بعدش پشیمان شده باشم.

با توجه به شرایط اقتصادی جامعه، حرفه بازیگری با نقش‌های خاصی که به شما می‌دهند در آمد مکنی برایتان دارد؟ یعنی طوری که فقط به این حرفه بپردازید؟

من فقط از طریق بازیگری امرار معاش می‌کنم و خوشبختانه سرم‌هم حسابی شلوغ است اما نه به شکلی که مشکلات مالی نداشته باشم. همین الان همزمان دو سریال بازی می‌کنم؛ یکی در مشهد و دیگری در کرج. خدا را صد هزار مرتبه شکر همیشه سر کار هستم. البته این را هم به شما بگویم که هیچکدام پرداختی‌های خوبی ندارند. فقط کار می‌کنم تا جلو چشم باشم و حضورم احساس شود. در حرفه بازیگری این مهم است که دیگران بدانند شما سر کار هستید. هنگام بستن قرارداد هم سر دستمزد سعی می‌کنم با تهیه‌کننده به توافق برسیم. البته گاهی هم پیش آمده که به دلیل پایین بودن دستمزد نقشی را نپذیرم.

دغدغه این روزهای تان چیست؟

دغدغه‌ام فقط مالی است. من مجبورم کار کنم. مثلاً شما با من تماس می‌گیرید و می‌گویید یک نقش است که چند جلسه کار داریم و فلان قدر هم دستمزد می‌دهیم. گاهی هم پیش می‌آید تهیه‌کننده‌ای بازیگر را حسابی اذیت کند و سر آخر هم نصف مبلغی را که توافق کرده‌اند به او بدهد. وقتی برای یک فیلم که دو جلسه کار دارند پیشنهاد می‌دهند و می‌گویند فلان قیمت دستمزد می‌دهیم، به خودم می‌گویم جای صبر کنم مدتی بعد کاری پیشنهاد شود و مثلاً ۱۰ میلیون تومان بگیرم، این کار را قبول کنم، کمتر دریافت کنم اما سر کار باشم. پذیرفتن همین پیشنهادها برای بی‌پولی به پرستیژ حرفه‌ای ما لطمه می‌زند. چکار باید کرد؟! اگر کار نکنم پولی نمی‌گیرم و اگر این بازی در این نقش‌ها را قبول کنم، مبلغ کمی دستمزد می‌گیرد. واقعاً نمی‌دانم چکار کنم! اما بازی در سریال «چشم‌بندی» اتفاق خوبی برایم بود و توانستم دوباره جایگاه قابل‌اعتنایی در بازیگری به من داد تا بیشتر دیده شوم.

از میان نقش‌هایی که تا به حال بازی کرده‌اید کدام را بیشتر دوست دارید؟

راستش نقش آفرینی‌هایم در سریال‌های «متهم گریخت» و «سه در چهار» را خیلی دوست دارم.

چرا کارگردان‌های مطرح و موفق کم‌دی‌سازی چون رضا عطاران، مجید صالحی و سروش صحت که برای تلویزیون سریال‌های خاطره‌ساز و با کیفیتی می‌ساختند دیگر حضور پررنگی در این حوزه ندارند؟

دلیلش واضح است. تلویزیون آن مقطع برای ساخت این آثار هزینه می‌کرد. برای نمونه رضا عطاران مبلغی می‌گرفت تا برای تلویزیون اثری را کارگردانی کند اما الان سالی دو تا فیلم بازی می‌کند ۵-۶ میلیارد تومان می‌گیرد. خوب وقتی اوضاع اینطور پیش می‌رود مگر دور از جان دیوانه شده نباید چند ماه خودش را درگیر تلویزیون کند؟ اما خبر دارم که او قرار است به زودی سریالی طنز برای شبکه نمایش خانگی بسازد. واقعا بعد از کارهای رضا عطاران اثر طنزی که در خاطره‌ها بماند ساخته نشده است. البته سعید آقاخانی هم «نون‌خ» را ساخت اما خوب مثلاً به شیرینی «متهم گریخت» عطاران نبوده. برزو نیک‌نژاد و مهران مدیری هم کار طنز می‌سازند اما هیچ‌کدام از آثارشان جای کارهای عطاران را نمی‌گیرد. رضا طنز را خوب می‌شناسد و همه چیزش به قول معروف کف خیابانی واز جنس مردم است.

و حرف پایانی تان درباره سریال «چشم‌بندی» با خوانندگان روزنامه صبا

قرار است در «چشم‌بندی ۲» یک سری بازیگر جدید وارد داستان شوند. نمی‌توانم خط داستانی رالو دهم ولی می‌توانم بگویم که نقش «پسندیده» را که من بازی می‌کنم ارتقای شغلی دارد. این شخصیت در سری جدید، مدیر کل بیمه می‌شود و سروش جمشیدی جای من را می‌گیرد و داستان تغییرات خوبی دارد. امیدوارم سازمان صدا و سیما هماهنگی لازم را برای تولید سری جدید سریال انجام دهد چون مردم و خود ما از تماشای سریال لذت می‌بریم. اکنون فیلمنامه در ۴۰-۵۰ قسمت در حال نگارش است و قرار داد با عوامل را بسته‌اند و فصل دوم سریال ۵ فروردین قرار است کلید بخورد.

که این بار برای بهتر دیده شدن تلاش می‌کنم. من از سال ۶۸ به مدت ۳۳ سال با نمایش‌های کم‌دی‌شبه‌ان روی صحنه رفتم و همیشه نقش‌های کم‌دی‌محور بود و همواره نقش‌های کم‌دی‌درجه یک بازی کرده‌ام. زمانی که مردم خوب بخندند و خوب دست بزنند، به این معناست که در آخر کار نتیجه زحماتم را گرفته‌ام. سال ۱۷۷ اگر اشتباه نکنم در سریالی به کارگردانی آقای پورا احمد بازی کردم و سپس در سریال پریسا بخت آور با نام «من یک مستاجر» به ایفای نقش پرداختم تا اینکه به پست رضا عطاران خوردم و در سریال‌های «خانه به دوش» «متهم گریخت» «ترش و شیرین» «سه در چهار» و دیگر سریال‌هایی که با کارگردانی عطاران ساخته می‌شد، بازی کردم.

نگاهی به کارنامه بازیگری تان نشان می‌دهد برای متن و کارگردان یک کار ارزش زیادی قائلید. درست است؟

بله همین طور است؛ اگر من با رضا عطاران کار کنم خیلی بهتر است تا اینکه برای آقای فلائی یا خانم بهمانی که نه می‌شناسمشان و نه کار

همه بازیگران نقش‌شان را درست در آورده‌اند و امیدوارم که توهم عالی بازی کنی و هم ردیف آن‌ها شوی که خدا را شکر این اتفاق افتاد.

شانس این را داشتید که دو پارت‌تر تان حمید لولایی و سروش جمشیدی، بازیگرانی بسیار حرفه‌ای و کاربلد بودند...

همین طور است و ما سه نفر بده بستان‌های خوبی داشتیم. قبل از فیلمبرداری تمرین می‌کردیم و در تمرین به یکدیگر کنسه می‌دادیم که چطور بازی کنیم. معتقدم پارت‌تر خوب در ایفای نقش دیگر بازیگران خیلی اهمیت دارد.

شما از دهه پنجاه تا کنون همان گونه که اشاره کردید نقش‌های متعددی را در فیلم‌ها و سریال‌ها بازی کرده‌اید. با این توضیح هنگام پیشنهاد بازی در یک اثر، کیفیت نقش برایتان اهمیت دارد یا دیده شدن؟

الان دیگر دیده شدن برایم اهمیت ندارد، یک مقطعی برای دیده شدن تلاش می‌کردم البته نه اینکه اهمیت نداشته باشد. بگذارید اینطور بگویم